

РЕШЕНИЕ

№ 5433

гр. София, 21.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 24.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9570** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 186, ал. 4 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/.
Образувано е по жалба на [фирма] срещу ЗНПАМ № ФК-С641-0039178/16.09.2020 г., издадена от Началник на отдел "Оперативни дейности" С., Главна дирекция "Фискален контрол" при Централно управление на Национална агенция за приходите, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1 б. „а“ и чл. 187 от ЗДДС е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект“ –ресторант „Wolk to walk“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството, и „забрана за достъп до него“ за срок от два дни.

В жалбата е посочено, че издадената ЗНПАМ е незаконосъобразна, издадена при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се тя да бъде отменена. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. П., която поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - Началник на отдел "Оперативни дейности" С., Главна дирекция "Фискален контрол" при Централно управление на Национална агенция за приходите – в съдебно заседание се представлява от юрк. И., който оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 03.09.2020 г. в 15,10 часа била извършена проверка на търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС - ресторант „Wolk to walk“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма].

При проверката било констатирано, че търговецът, в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, не регистрира и не отчита всяка извършена продажба на стоки според вида на същата в данъчната група, който изисква закона – данъчна група Б на ФУ, с което е допуснато нарушение на чл. 27, ал. 2 от Наредбата, във връзка с чл. 1 от същата, във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

Извършена е контролна покупка на храни за вкъщи „яйчени спагети с пиле“ на обща стойност 8,34 лв., като за покупката е издаден фискален бон от ФУ в обекта.

Установено е, че в издадения бон, продажбата на стоки – храна, е отразена в група Г – за стоки и услуги, продажбите на които се облагат в 9 % ДДС, вместо в група Б – за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 20 % ДДС. Покупката е извършена преди легитимацията на проверяващите и е заплатена в брой. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол сер. АА № 0039178/03.09.2020 г. Издадена е ЗНПАМ № ФК-С641-0039178/16.09.2020 г., издадена от Началник на отдел "Оперативни дейности" С., Главна дирекция "Фискален контрол" при Централно управление на Национална агенция за приходите, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1 б. „а“ и чл. 187 от ЗДДС е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект“ – ресторант „Wolk to walk“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството, и „забрана за достъп до него“ за срок от два дни.

По делото е разпитан свидетел за установяване на изложените в жалбата твърдения.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168 от АПК, съдът проверява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му на всички основания по чл. 146 от АПК, без да се ограничава само с тези посочени от оспорващия.

В настоящия случай оспореният акт е издаден от Началник на отдел "Оперативни дейности"-С., Дирекция "Оперативни дейности", Главна дирекция "Фискален контрол" в Централно управление на НАП в рамките на неговата компетентност, съгласно Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, с която на основание чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за НАП и чл. 186, ал. 3 и 4 от ЗДДС и чл. 81, ал. 1 от АПК е определил началниците на отдели "Оперативни дейности" в дирекция "Оперативни дейности" в главна дирекция "Фискален контрол" в ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на ПАМ "запечатване на обект" по чл. 186 от ЗДДС.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата съдържа фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ.

В производството пред административния орган не са допуснати и нарушения на процесуалните правила, като оспорената заповед съответства и на материалния закон. Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че неправилно е

индивидуализиран обектът, по отношение на който е наложена ПАМ. Вярно е, че в Удостоверение № 15402 за категория една звезда обектът е посочен като снейкбар „У. ту толк“, а в ЗНПАМ е посочен като ресторант „Wolk to walk“. Това обаче не влияе съществено върху индивидуализацията му, тъй като в удостоверението и в ЗНПАМ е посочен един и същ негов адрес, а именно [населено място], [улица].

Неоснователно е и възражението, че не е посочена дата на запечатване, тъй като в заповедта изрично е посочено, че същата не подлежи на предварително изпълнение на наложената ПАМ „запечатване на търговски обект“. Преди влизането в сила на издадената ЗНПАМ няма как да бъде посочено точна дата на запечатване на търговския обект.

С разпоредбата на чл. 186, ал. 1, б. "а" от ЗДДС във вр. с, ал. 3 във вр. с чл. 27, ал. 1, т. 2 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. на МФ, законодателят е предвидил налагането на ПАМ с мотивирана заповед, която съдържа изложение на предвидените в закона предпоставки. Съгласно чл. 186, ал. 1, б. "а" от ЗДДС, принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Член 27, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-18 изрично вмества в задължение на лицата по чл. 3, с изключение на случаите, когато извършват дейност по чл. 28, да регистрират всяка продажба на стока или услуга по данъчни групи според вида на продажбите като съгласно т. 2 в данъчна група "Б" се регистрират стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 20% ДДС. Самата Наредба №Н-18/2006 г. регламентира реда и начина за издаване на фискални касови бележки за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства. Съгласно чл. 187, ал. 1 от ЗДДС при прилагане на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 от ЗДДС се забранява и достъпът до обекта. Неизпълнението на задължението за отчитане на продажбите на стоки в търговските обекти е основание за прилагане на принудителна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1 б. "а" ЗДДС и при това административният орган действа в условията на обвързана компетентност.

В разглеждания случай е безспорно установено, че на 03.09.2020 г., за покупка на храна за вкъщи от проверяващия орган и платена в брой, за която е издаден фискален бон, неправилно продажбата, е отразени в група "Г", за които се начислява ДДС 9 %, вместо в група "Б" - 20%. Съставеният протокол за извършената проверка на основание чл. 50, ал. 1 от ДОПК е доказателство за извършените от и пред органа по приходите действия и изявления, и установените факти и обстоятелства, съставляват годно доказателство за установените при проверката факти. Съставен е и акт за установяване на административно нарушение, който е приет като доказателство по делото и за който няма данни да е отменен по съответния ред.

Съдът кредитира показанията на разпитания свидетел, но те не могат да бъдат основание за отмяна на издадената ЗНПАМ. Разпитан в съдебно заседание, свидетелят заяви, че работи в заведението като касиер, но не знае дали при извършената контролна покупка от проверяващите, същите са казали, че искат храната за вкъщи. Казаното от свидетеля не опровергава по категоричен начин констатациите на проверяващите органи, отразени в протокола от извършената проверка, както и в издадения в последствие АУАН.

В разпоредбата на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС е предвидена възможност, принудителната

административна мярка запечатване на обект да се прилага за срок до един месец. След като законодателят е предвидил срок до един месец, то административният орган е длъжен да обоснове защо е определил срок от 2 дни, който е към законоустановения минимум. В случая са изложени мотиви по отношение на продължителността на срока на наложената ПАМ, като административният орган се е позовал на вида и тежестта на извършеното нарушение, пропусъкът да се регистрира всяка извършвана продажба в данъчната група според вида на същата, в случая в данъчна група „Б” на ФУ, като се отчете, че извършените продажби на стоки са регистрирани в данъчна група „Г”-за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9 % ДДС, както и че описаното поведение затруднява контролната дейност на органите по приходите, нарушаване на фискалната политика. Така определената продължителност на ПАМ от 2 дни, който срок е към законоустановения минимум, според настоящия съдебен състав отговаря на тежестта на установеното административно нарушение и при определянето му е спазен принципа на пропорционалност.

Оспореният административен акт съдът намира и за издаден в съответствие с целта на закона и при спазване на принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК. Чл.22 от ЗАНН изрично предвижда, че за предотвратяване на административни нарушения могат да се прилагат принудителни административни мерки. Както се посочи вече по-горе, определеният срок за прилагане на мярката от 2 дни е към законоустановения минимум, като според настоящия съдебен състав отговаря на тежестта на установеното административно нарушение и при определянето му е спазен принципа на пропорционалност.

С оглед законосъобразността на наложената ПАМ запечатване на обекта за срок от два дни, законосъобразна се явява и разпоредената забрана за достъпа до обекта на основание чл. 187, ал. 1 от ЗДДС. Забраната за достъп до обекта и запечатването на обекта, представляват две мерки, които се налагат кумулативно, при наличието на едни и същи предпоставки, които в случая са налице.

При този изход да спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, ответната страна има право на разноски. С оглед своевременно направено искане за това, в полза на администрацията следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 8, вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП, вр.чл. 144 от АПК, като поради това, че делото не е с фактическа и правна сложност, следва на Национална агенция по приходите да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в минималния предвиден размер, съгласно чл. 24 от НЗПП, а именно 100 /сто / лева, която сума следва да се заплати от жалбоподателя.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу ЗНПАМ № ФК-С641-0039178/16.09.2020 г., издадена от Началник на отдел "Оперативни дейности" С., Главна дирекция "Фискален контрол" при Централно управление на Национална агенция за приходите, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1 б. „а“ и чл. 187 от ЗДДС е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект“ –ресторант „Wolk to walk“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството, и „забрана за достъп до него“ за срок

от два дни.

ОСЪЖДА на [фирма] с ЕИК[ЕИК], , със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя В. Й. Г., да заплати на на Национална агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: